

František Sysel

Sonntag, 1. Juni 2014

František Sysel: Fotografie

Ausstellung Zyklus "Roma in der Ostslowakei"

Gleichgewicht Galerie, 6.6.2014 bis 29.8.2014

Narozen 1953

Studium designu a užité grafiky na škole v Brně
(prof. Dalibor Chatrný)

Po ukončení školy v roce 1972 až po rok 1992 jsem pracoval v různých institucích jako restaurátor papíru. (Státní archiv v Brně, Ústav památkové péče Brno, Ústředí umleckých řemesel v Hodoníně, posledním zaměstnavatelem byla Moravská galerie v Brně, kde jsem se zabýval v nově zřízené restaurační sbírkových sousovislých i historických fotografií. Od roku 1993 pracuji na volné noze pro okruh muzeí, galerií a soukromých sbírateľů. V letech 1995 až 2002 jsem spolupracoval s institutem pro restaurování fotografií ve švýcarském Neuchâtel, kde jsem měl možnost restaurovat mimo jiné například fotografie Andyho Warhola, Alexandra Rodenka a pod.

Fotografii vnímám jako možnost rozšíření vlastní paměti, možnost uložení na externí médium, které je tím následně přístupné i ostatním. Proto je důležité vidět, co chceme do této paměti uložit a proč.

Nikdy jsem nebyl zaměřen na vyhledávání okujících událostí, neštěstí a pod. Rád si uchovávám v paměti spíše a příjemné momenty ve svém životě, které jsou zároveň myslím i tmi nejprchavějšími. Myslím si, že k tomu nemusí být lov k fotografem – sám se za fotografa také nepovažuji.

Vlastnímu fotografování se vnují s roznou intenzitou od svých asi 15ti let, kdy měl můj otec, (malíř a restaurátor) zasvětil mimo jiné do této fotochemie a poskytl mi svůj fotoaparát. Od té doby používám fotografii jako formu deníku. Mám potřebu zaznamenávat všechno, co pokládám za důležité ve svém životě. Od začátku to byl především a v něm je život vlastní rodiny a všechno kolem. Uvědomoval jsem si pomíjivost těchto nejvýznamnějších a každodenně se opakujících věcí. Tak vznikaly Yady (cykly) jako esáň, jídlo, hry, návštěvy... Vedle toho vznikaly fotografie, inspirované například stavebními materiály při opravě domu – písek, vápno, jejich struktury a formy v různých stádiích práce (této Yadě fotografiím říká "Stavební deník"). Nebo v podobě mého zaměření v depozitáři Moravské galerie mě fascinoval "jiný" život i existence uměleckých věcí. Plastiky vedle sebe v regálech, na parapetech oken za záclonou, uložené v krabicích a obložené igelity, s cedulkami inventárních čísel a pod. Žijí zde po svém svém vlastním intimním životem.

Vedle této mé fotografické činnosti vznikly v podobě například fotografie cikána (Hodonín, Brno, osady na Východním Slovensku nebo i Xím)

V Xím vznikla Yada fotografií ze svatojánské Anežky Pýsmyslovny v roce 1989.

V posledních asi 10 – 15ti letech jsem začal nejvíce experimentálně – ze zvědavosti zkoušet možnosti dírkové komory – používat fotografie tím nejjednodušším způsobem – bez fotoaparátu, bez optiky. Dospěl to až do fáze vzniku téměř každoročně se opakujících prázdninových dílen v Miloticích na Slovácku, kde jsem se stal lektorem a učím děti vyrobit si vlastní fotoaparát z krabice a vloženého filmu a používat fotografie. Vlastní dírkové komory vozím pořád sebou a díky tomu jsem mohl už poměrně obsáhlou sérii snímků například z Rakouska, Švýcarska a Francie.

Fotografie je pro mě v posledních asi dvou letech i výchozím materiálem k vytváření dekorativních ploch (svým způsobem koláží prováděných například na papírě), použitelných například jako tapety, vzory na textil nebo potisk dekorativních balíčků papíru. V současné době je prováděna první realizace – výroba tapet, které jsem navrhl pro prostějovskou radnici, která je významnou secesní stavbou – výraznou dominantou města Prostějova.

František Sysel, * 1953; Design- und Grafikstudium an der Hochschule in Brno (Prof. Dalibor Chatrný). Nach Beendigung des Studiums 1972 arbeitete ich bis 1992 bei verschiedenen Institutionen als Papierrestaurator (Staatsarchiv in Brno, Denkmalpflegeamt in Brno, Zentrum des Kunsthandwerkes in Hodonín; der letzte Arbeitsgeber war die Mährische Galerie in Brno, wo ich begonnen habe, mich auf die Restaurierung von Sammlungen der gegenwärtigen und historischen Fotografie zu spezialisieren.) Sei dem Jahr 1993 arbeite ich auf selbständiger Basis für einen Kreis von Museen, Galerien und privaten Sammlern. In den Jahren 1995 bis 2002 habe ich mit dem Institut für die Restaurierung von Fotografien in Neuchatel/ Schweiz, zusammengearbeitet, wo ich die Möglichkeit hatte, unter anderem Fotografien von Andy Warhol, Alexander Rodenko zu restaurieren.

Die Fotografie betrachte ich als eine Möglichkeit, meine eigenen Erinnerungen zu vertiefen, diese auf einem externen Medium zu speichern, und anderen Menschen zugänglich zu machen. Deshalb ist es wichtig zu wissen, was wir in den Erinnerungen bewahren wollen und warum. Ich habe mich nie auf schockierende Ereignisse, Katastrophen usw. konzentriert. Ich behalte lieber die gewöhnlichen und angenehmen Momente meines Lebens in der Erinnerung, die gleichzeitig, denke ich, auch jene Momente sind, welche sich schnell verflüchtigen. Ich denke, dazu muss man kein Fotograf sein, ich selber sehe mich ja auch nicht (nur) als Fotograf.

Fotografiert

habe ich mit unterschiedlicher Intensität ab meinem 15. Lebensjahr, als mich mein Vater (Maler und Restaurator) in die Geheimnisse der Fotochemie eingeweiht hat und mir seinen Fotoapparat geborgt hat. Seitdem verwende ich die Fotografie als eine Form von Tagebuch. Ich habe das Bedürfnis, alles was ich in meinem Leben für wichtig halte, zu dokumentieren. Von Anfang an war das vor allem besonders meine Familie und unsere Umgebung. Mir wurde die Vergänglichkeit der sich täglich wiederholenden Ereignisse bewusst.

So

sind die Fotoreihen wie z.B.: Kammen, Essen, Spielen, Besuche usw. entstanden. Daneben entstanden auch Fotografien, inspiriert von Baumaterialien bei der Reperatur des Hauses – Sand, Kalk, ihre Strukturen und Formen in den unterschiedlichen Bauphasen (diese Fotoreihe nenne ich Bautagebuch). Während meiner Beschäftigung im Lager der Mährischen Galerie faszinierte mich die „Existenz der Kunstwerke. Die Skulpturen nebeneinander in Regalen, auf Fensterbrettern, hinter dem Vorhang, gelagert in Schachteln und verpackt in Plastik. Mit Inventarnummern auf Zetteln. Diese Gegenstände haben ihr eigenes Intimleben.

Innerhalb

dieser fotografischen Tätigkeit sind in dieser Zeit auch die Fotografien der Roma (Hodonín, Brno, Siedlungen in der Ostslowakei, aber auch in Rom) entstanden. Aus Rom kommt auch die Fotoreihe Heiligsprechung der Anežka PYemyslovna im Jahre 1989.

Etwa

in den letzten 10 bis 15 Jahren habe ich begonnen zu experimentieren – aus Neugierde habe ich versucht mit der Lochkamera (Kamera Obscura) Fotos zu machen – auf die einfachste alte Art und Weise Bilder zu machen. So kam es zu den fast jährlichen Ferienwerkstätten in Milotice in der Mährischen Slowakei, wo ich als Lektor tätig bin. Ich lehre die Kinder einen eigenen simplen Fotoapparat aus einer Schachtel zu machen und damit zu fotografieren. Meine eigene Lochkamera trage ich immer bei mir; damit habe ich schon ziemlich viele Serien fotografiert (z.B. auch in Österreich, der Schweiz und in Frankreich).

Die

Fotografie ist für mich in den letzten 2 Jahren auch ein Ausgangsmaterial für dekorative Flächen (eigentlich habe ich Collagen am Computer gemacht) geworden. Diese Flächen kann man z.B. als Tapeten, Muster auf Textilien oder für dekoratives Verpackungsmaterial verwenden. Dzt. erfolgt die erste Realisation mit der Produktion von Tapeten für das Rathaus in Prost jov, ein wichtiger Bau im Jugendstil, eine Dominante der Stadt Prost jov.

